

મરહૂમ હાજી મુસા અહમદ દેસાઈ

દજૂ કરનાર: મહેક ટંકારવી

ટંકારીઆની જમાતી મસ્ઝિદ મસ્ઝિદ જિનતુલ ઈસ્લામ (મરક્ઝી મસ્ઝિદ) સાથે પ્રથમથી સંકળાયેલા પાયાના કેટલાક વડીલોમાં મરહૂમ મુસા અહમદ દેસાઈ અગ્રસ્થાને હતા. ખૂબ જ ફિકરમંદ અને મસ્ઝિદ મદ્રસાના નવા નવા કામ માટે અહીં તહીં દોડધામ કરતાં કદી પણ થાકતા નહીં. ઝર્ઝર ઉમર હોવા છતાં મદ્રસાની ઈમારતના બાંધકામ માટે અહીં યુ.કે.માં ચંદ્રો કરવા માટે આવ્યા હતા તે વેળા દીનના કામો માટે તેમનો લગાવ, તેમની તનતોડ મહેનત અને તેમના નિખાલસ સ્વભાવનો સારો પરિચય મળ્યો હતો. જનાબ યાકૂબ બાજુભાઈ ભૂતાવાલા સાથે ચંદ્ર માટે બહાર નીકળતા ત્યારે એક પણ ઘર બાકી ન રહે તેના માટે ખાસ આગઢ રાખતા. માથા પર વરસાદ ઝીકાતો હોય કે વાતાવરણમાં ઠડી હોય અને અમે બહાર નીકળવાનું માંડી વાળવાનું અથવા આવતી કાલે બાકીનું કામ પતાવવાનું કહેતા ત્યારે ‘આવતીકાલનો કોને ભરોસો છે, નેકી કરવી છે તો હમણાં જ કરી લો’ એમ કહી અમને તૈયાર કરતા અને પછી ઘેરેઘેર દરવાજે દસ્તક આપી જે મળે તે ચંદ્રો વસુલ કરતા.

મને યાદ છે કે લેંકેશાયરનો ચંદ્રો પતાવી યોર્કશાયરમાં ગયા જ્યાં ડ્યુઝબરી પછી બાટલીમાં ફરવાનું થયું. બાટલીમાં મુખ્યત્વે સુરતી વહોરાઓની વસતી અને તે વેળા બહારના ચંદાઓમાં ૫૦ પેની કે ૧ પાઉન્ડ જેવી રકમ આપવાનો સામાન્ય રિવાજ. આવી નાની નાની રકમો વસુલ કરવા પણ તેઓ ઘેરેઘેર ફરતા અને અમે કંઈક કહીએ ત્યારે તરત ઈન્ડિયાનો હિસાબ બતાવી કહેતા કે તમારા અહીંના પચાસ પૈસામાં તો અમારે ત્યાં કેટલું બધું કામ થઈ શકે એમ છે, એક થેલી સિમેન્ટ આવી જાય, બેચાર મજૂરોનો રોજ ચૂકવાય જાય! માટે પચાસ પેની કે પાઉન્ડ જેવી રકમ પણ જતી કરવી જોઈએ નહીં. એજ પ્રમાણે મુંબઈ વગેરે સ્થળોએ મદ્રસાના ચંદા માટે જતા ત્યારે ખારી સીંગ વેચનાર ટોપલાવાળો જો એક રૂપિયો આપે તો તે પણ ખુશી ખુશી સ્વીકારી લેતા.

ખૂબ જ મહેનતને પરિણામે યુ.કે.માંથી જોઈતો ચંદ્રો વસુલ કરી શક્યા હતા. એમણે અને એમના નિખાલસ, દીનદાર અને દીનની ફિકર કરવાવાળા સાથીઓએ મળી અત્યારે નાના પાદરમાં મદ્રસાની જે ભવ્ય ઈમારત ઊભી છે તેનો પાયો નાંખ્યો હતો. આજે આ મદ્રસામાં ૬૫૦ જેટલાં બાળકો તાલીમ લઈ રહ્યાં છે અને બીજાં કેટલાં ફિફ્જ કરી રહ્યાં છે.

મરહૂમ મુસા અહમદ દેસાઈની દીન માટેની ફિકર તેઓ આ દુનિયામાં નથી તેમ છતાં જાણે ચાલુ રહી હોય તેનો પુરાવો જનાબ ઈબ્રાહીમભાઈ તતવાએ કહેલી એક વાત પરથી મળી રહે છે. મરક્ઝી મસ્ઝિદમાં નમાજીઓની સંખ્યા વધતાં જગ્યા ટૂંકી પડે છે અને મસ્ઝિદનો વિસ્તાર કરવાની જરૂર છે એની ફિકર જાણે તેમને થઈ હોય તેમ ઈબ્રાહીમભાઈને ખ્વાબમાં તેમણે આ વાત તરફ ધ્યાન દીરાવતાં કહું કે મસ્ઝિદમાં જગ્યાની આટલી તંગી છે અને તમે બેસી રહ્યા છો! બસ, આ ઈશારો મળતાં ઈબ્રાહીમભાઈએ એ માટે ઘટતું કરવાનો નિર્ણય કર્યો જેના પરિણામે હાલની મસ્ઝિદ પાછળની થોડીક જમીન આશરે ૧૫ લાખના ખર્ચે ઈબ્રાહીમભાઈએ મસ્ઝિદ વિસ્તરણ માટે એકલાએ ખરીદી આપી છે.

મસ્ઝિદ-મદ્રસા ઉપરાંત ગામના કેટલાંક સાર્વજનિક કામોમાં પણ તેમનો ફાળો રહ્યો છે. રિયુનિયનમાં મરહૂમ હાજી સાહેબ રાંધવાવાળાએ કરેલા ઉઘરાણાના પૈસાથી છેવટે ગામમાં સૌ પ્રથમ પાણીની જે બે ટાંકીઓ બની તેમાં તે સમયે ‘ગામેરુ લડાઈ’ને કારણે ગામના કલુષિત બનેલા વાતાવરણમાં ઉઘરાણાના નાણાની અનામતોની જે તે વ્યક્તિઓ પાસેથી વસુલાત અને જે કામ માટે નાણાં ઉઘરાવવામાં આવ્યાં હતાં તે કામ માટે તેમનો ઉપયોગ થાય તેની ખાતરી કરવામાં તેમના ડાહાપણભર્યા મધ્યસ્થીપણાએ સારો એવો ભાગ ભજવ્યો હતો.

અલ્લાહ પાક આ બુગુર્ગોએ કરેલા પાયાના કામને કબુલ કરે અને તેમને જન્નતુલ ફિરદૌસમાં આલા મુકામ નસીબ ફરમાવે. તેઓ આજે આપડી વચ્ચે નથી પણ તેમણે કરેલી નેકીઓ અને સવાબે જારિયાહના કામોની સુવાસ આપણી આસપાસ પથરાયેલી છે અને આપણા દીની જીવનને મહેકાવી રહી છે.